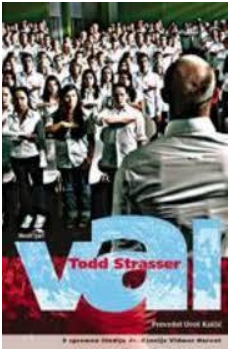

MLADINSKI ROMAN – ONA & ON

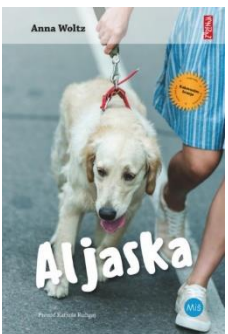
Ruhe, M.: Val ali Strasser, T.: Val

Val je roman, ki temelji na resničnem eksperimentu, ki ga je ameriški učitelj zgodovine izvedel okoli leta 1970 s svojimi dijaki. Hotel je prikazati, zakaj so nacizmu sledile široke množice in kako so lahko pri tem ljudje dostikrat brez slabe vesti sodelovali pri strašnih zločinih. Dijake je profesor povabil h gibanju Val, ki je temeljilo na disciplini in povelečevanju skupinskega duha. Gibanje je kmalu zajelo večji del šole, a poskus je ušel izpod nadzora, saj so dijaki svoje vloge vzeli preveč zares.

»Bil je dan kakor vsak pri uri zgodovine, dokler dijaki niso opazili, da je profesor čez vso tablo napisal z veliki črkami: V disciplini je moč.«

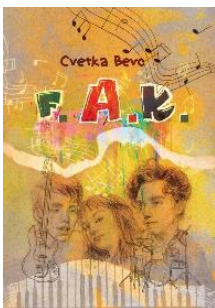
Woltz, A.: Aljaska

Sven se ne more sprijazniti z dejstvom, da ima epilepsijo. Tudi na novi šoli ga kmalu poznajo le še kot fanta z grozljivo in čudno boleznijo. Brezbrižen je tudi do terapijskega psa, ki ga dobi, Aljaske. Tega pa ne more sprejeti njegova sošolka Parker, ki se je morala Aljaski odpovedati zaradi alergije na pasjo dlako v svoji družini.

Vse, kar sem bil, je šlo. Pred enim letom so mi v roke potisnili kup papirjev; Izvoli, dobil si vlogo fanta z epilepsijo. Tu imaš besedilo. Ni se ti treba veliko naučiti na pamet. Večino časa tako ali tako hropeš na tleh.

C. Bevc: F. A. K.

Fiksi, Aška in Krokar so srednješolci, ki ustanovijo bend in ga poimenujejo z začetnicami svojih imen – F. A. K. Aška, sicer obetavna pianistka, igra klaviature, Fiksi kitaro, Krokar pa bobne. Skozi ljubezenske težave gre z glasbo in prijatelji lažje. Prvič so resno zaljubljeni, stopajo v svet spolnosti, so spontani in veseli, a tudi prvič razočarani, ljubosumni, pa osamljeni in izgubljeni.

Ni mi bilo do neke blazne pijanke. Vse v meni je drgetalo, kot da bi mi po telesu še vedno poskakovali nori ritmi. Nekaj je bilo novih. Zgodili so se na samem koncertu. Nisem izgubil osnovnega udarca, samo kaki mali dodatki so se pojavili, kakšen drugačen prehod, kar tako, sam od sebe. In Aški je tudi dogajalo. Piksiju pa sploh.

Velikonja, I.: Lestev do neba

Luka in Pia sta sošolca v prvem letniku in vsak se po svoje spopadeta s težavami v družini. Luka živi sam z mamo, ki sina komaj da opazi. Očeta komaj pozna, ga pa ta velikodušno zalaga z denarjem, kar s pridom izkoriščajo Lukovi sošolci. Pia živi v družini, ki skriva duševno bolezen njene mame. Ne družijo se z nikomer in vse bolj jo hromi strah, da bo tudi sama postala »čudna« kot mama.

Vsi, ki so poznali Luka, so govorili, da ima najbolj kul starše na planetu. Lukova mama nikoli ne teži, vedno vse dovoli, pravzaprav ni treba nikoli spraševati, ali dovoli, ker je samoumevno, da dovoli. Ker zaupa svojemu sinu, ker ve, da je odrasel, in da zna poskrbeti zase. »Drug mesec greva s Tomom v Avstralijo«, je mama navrgla mimogrede, kot bi rekla, da gre s psom na Rožnik. Luka ni rekel ničesar. Nikoli ni mami rekel ničesar.

Pia je sedela za svojo pisalno mizo in urejala zapiske za geografijo. Okoli novih pojmov je narisala oblačke, jih pobarvala, definicije podčrtala z vjugasto črto, ob robovih zvezka naredila klicaje na mestih, kjer je pisalo kaj res pomembnega. Veliko bolje se je bilo ukvarjati z dolgočasno šolsko snovjo in trpeti podatke v svoje možgane, kot pa razmišljati o tem, kar se je tikalo njenega realnega življenja.

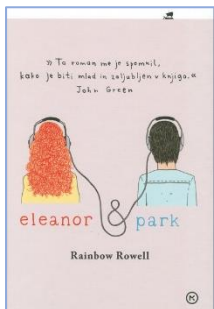
Velikonja, I.: Taša

O izzivalni Taši pripovedujejo njeni trije sošolci in prijatelji – Maki, Gal in Brin, le v zadnjem poglavju se na kratko s svojim glasom oglasi Taša sama. Skozi njihov pogled se nam postopoma odkrivajo njihove življenjske zgodbe, katerih glavna protagonistka je prav Taša, ki je z vsakim izmed njih povezana na drugačen način.

Taša je bila drugačna od nas. Prav sevala je drugačnost ... Ne bi mogel reči, da se mi ni zdela zanimiva ... Imela je velike zelene oči in drzen pogled. Ničesar se ni bala. Mislim, da me je prav njena predrznost odbijala. Zdelo se mi je, da je trda, trda kot kamen.

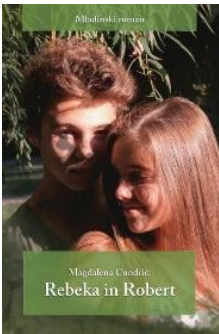
Rowell, R.: Eleanor in Park

Eleanor in Park se spoznata na šolskem avtobusu – nova sošolka, rahlo čudaška rdečelaska Eleanor, se počasi zbliža s Parkom. Čim dlje se trudi skrivati velike razlike, ki visijo nad njima. Parkova družina je mirna, urejena in dobro preskrbljena, medtem ko se sama, najstarejša od štirih otrok, ob nasilnem očimu in neodločni materi vsakodnevno srečuje s pomanjkanjem, alkoholom in brezčutnostjo. Tudi v svojem razredu ni priljubljena, Park pa se trudi biti povsem neopazen, saj je po rodu iz Koreje.

Ni bila samo nova – ampak velika in nerodna. Z noro frizuro – ne samo kodrasto, še svetlordečo povrhu. Oblečena pa je bila kot.. kot bi si želela, da zijajo vanjo. Ali pa sploh ni štekala, v kakšnem razsulu je. Na sebi je imela karirasto srajco, moško srajco, okoli vratu ji je bingljalo pol ducata čudaških ogrlic, okrog zapestij pa je imela ovite rute. Parka je spominjala na ptičje strašilo ali pisane gvatemalske lutke, ki jih je njegova mama imela na predalniku. Na nekaj, kar ne bi preživel v divjini.

Cundrič, M.: Rebeka in Robert

Robert in Rebeka se poznata že od malega in sta dobra prijatelja. Zato Rebeko zelo prizadene, ko jo Robert po smrti svojega očeta ignorira. Robert v šoli popusti, doma se krega z mamo, vedno bolj se družijo s sošolcem Zdravcem, s katerim načrtujeta pobeg od doma. Rebeka čuti, da je pogosto tarča njunega posmeha besna, pa je tudi na svoji prijateljici, ki jo grdo izdane. Težave v šoli in doma se za Roberta in Rebeko v času prvega vala epidemije in karantene še stopnjujejo. Poleg tega pa se izkaže, da je Zdravkov starejši brat vpleten v kriminal.

Zdravko se prihuljeno plazi okrog hiše. Celo na drevo, ki raste ob kuhinjskem oknu, spleza in pogleda noter. »Zrak je čist,« reče in spleza na tla. Odklenem in ko vstopiva, hitro zaklenem vrata za nama. Če med tem, ko bova noter, pride mama, bova iz kleti, iz katere vodijo vrata na vrt, pobegnila. Vem, kje so potni listi. V predalu, v dnevni sobi. Potem iz garderobne omare potegnem nahrbtnik. Tistega, ki sem ga imel, ko sem še treniral plezanje.

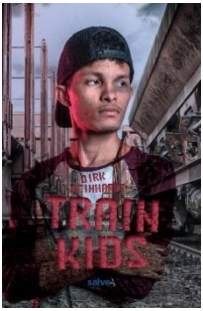
Tormo, R.: Brez črtne kode

Amina živi v revni družini v Bangladešu. Zaradi revščine je prisiljena šivati oblačila v delavnici. Ko starši nameravajo zaposliti tudi njeno desetletno sestrico Shimo, hoče to preprečiti. Odloči se, da bo v fantovske hlače skrivaj všila košček blaga s klicem na pomoč. Ta listič najde štirinajstletni Viktor iz Barcelone, ki želi pomagati, čeprav ne ve, kako. Sam živi v popolnoma drugačnih razmerah kot Amina, vendar se tudi sooča s težavami. Nikakor ne more preboleti smrti prijatelja Alexa, saj se počuti odgovornega za ta dogodek. S tem, da bi pomagal neznanemu otroku, bi lažje prebolel prijateljevo smrt.

Obrnem rob hlač in opazim, da je vanj všit košček blaga, ki ne sodi tja. Poskušam ga odtrgati, saj sklepam, da gre za tovarniško napako. Takrat pa zagledam črke. Na košček blaga je nekdo napisal klic na pomoč. Trikrat ali štirikrat preberem sporočilo. »Ni mogoče, ne more verjet,« si ponavljam in ne morem odmakniti oči od tistih prekletih črk A. M. B., s katerimi se je pisec sporočila podpisal. To so Alexove začetnice. Alex Molina Badia.

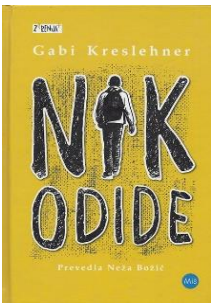
Reinghardt, D.: Train Kids

Train kids je roman, v katerem se nam razkrije pretresljiva zgodba o štirih fantih in enem dekletu, starih okoli 16 let, ki iz Srednje Amerike potujejo prek Mehike v ZDA. Spremljamo jih skozi grozljive dogodivščine, vso dolgo pot, med katero se med njimi splete izjemno zaveznitvo in tovarištvo. Zvemo tudi za tiste drobce iz njihovih življenj, ki so povzročili, da so se, revni in zapuščeni, odpravili na tvegano pot.

»Ko pridemo čez reko,« reče Fernando, »smo v vojni. Zapomnite si to!« Pokaže čez vodo. Za trenutek sem negotov. Do zdaj je bilo vse tako oddaljeno: meja in dežela za njo in dolga pot čez njo. Zdaj pa leži pred menoj. Kaj me čaka na drugi strani? Pravzaprav se mi niti ne sanja, toda ko sem se odpravil na pot, sem si prisegel, da ni vrnitve. Nikoli več. »Ne morem drugače,« se slišim reči. »To moram narediti. Veliko predolgo sem odlašal.« Fernando se obrne stran od mene in pogleda druge. Ničesar ne rečejo. Le nemo pokimajo.

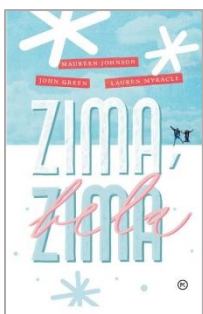
Kreslehner, G.: Nik odide

Nik je tipičen izobčenec: tih, sramežljiv, neprilagodljiv in dober učenec. Drži se sam zase in v razredu postane tarča posmeha največjih frajerjev. Nekega dne učitelj prosi Nika, da pomaga najlepši sošolki Mili pri matematiki. Mila sčasoma spremeni odnos do Nika. Ustrahovanje in poniževanje sošolcev pa se le še stopnjuje. Kaj storiti, ko vsi gledajo stran in ne ukrepajo? Stvari gredo predaleč in Nik se v nekem trenutku postavi zase...

Stresel je z glavo, se zazrl v svoje nohte in pomislil, kako je bil pred nekaj tedni ponosen na svojo spontano idejo. Na tisto bedno spontano idejo, da Milo in Nika poveže z učenjem. Bil je prepričan, da bo tako ubil dve muhi na en mah. Po eni strani bo Mila dobila pozitivno oceno, po drugi bo kot članica razvpite družine poskrbela, da ta neha trpinčiti Nika. Toda načrt se je povsem izjalovil. Pavliču je nekaj trenutkov šlo na jok.

Green, J., Johnson, M., Myracle, L.: Zima, zima bela

Trije pisatelji in tri božične zgodbe, ki se na koncu združijo. Dekle z nenavadnim imenom Jubilee je na božični večer na poti z vlakom k babici in dedku, ampak vlak zaradi obilnega sneženja ne more dalje. Tako prenoči pri popolnem tujcu Stuartu. Istočasno se z avtom skozi snežne zamete prebijajo trije prijatelji, saj si fanta želita videti trop navijačic, ki so prav tako z vlaka pristale v bližnji prodajalni vaflijev. Junakinja tretje zgodbe je Addie, ki je zavozila razmerje s fantom Jebom in božični dan pričaka v solzah.

Pet minut pozneje sva bila v dnevni sobi, lučke male Flobiejeve vasice so utripale. S Stuartom sva sedla na kavč, vendar se nisva, kot je Debbie verjetno upala, zavila v isto odejo. Vsak je imel svojo in jaz sem sedela s pokrčenimi nogami, tako da sem imela pred sabo pregrado.